

СВОБОДЕНЪ

Общинска Библиотека
ТУЛЧЕ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 месеца 4 лева

Редакторъ-стопанинъ
СТЕФАНЪ КВ. ПЕТКОВЪ.

Редакцията ни се помещава на
ул. „Драгоманъ“, въ адм. на Т. Живковъ

Такса за публикациите въ 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на м. с. м. Приставски и бирнич. обявления за 1 път по 5 ст., за 2 пъти 10 ст. на дума.

ХОТЕЛЪ КОМЕРСИАЛЪ-ВАРНА

Въ центъра на града, хигиениченъ, строго фамилиаренъ, наново ремонтиранъ и разкошно мобилиранъ, снабденъ съ всички удобства, се открива отъ 1 юний т. г.

Въ хотела се открива и добръ уреденъ

РЕСТОРАНТЪ

където ще се приготвяватъ вкусни и доброкачествени ястията.

Цѣни достъпни за всекиго.

Съдържателъ: М. Б. Соломоновъ.

Варненска Либерална Дружина.

ПОКАНА.

Поканватъ се членоветъ на Либералната дружина да присъствуватъ на партийния празникъ — **Петровъ-денъ**.

Оборенъ пунктъ — Сборната църква, а слѣдъ църковния отпускъ, ще се отиде въ др. по „Гроздъ“, гдето ще има банкетъ.

Варна, юни 1915 год.

ОТЪ БЮРОТО

Варненска Окръжна Постоянна Комисия.

Обявление № 2237.

гр. Варна, 11 юний 1915 година.

На 18-й юний т. г. въ 3 часа слѣдъ обѣдъ въ Варненското Окръжно Финансово Управление ще се произведе за смѣтка на общинитъ отъ окръга търгъ съ ялно наддаване за отдаване на предприемачъ направата на около 22687 металически цинкови таблички, нужни за закачане на всички циркулираща по държавнитъ и общински шосета и пътнища каруца, кола и плугъ.

Формата на табличкитъ е указана въ поемнитъ условия.

Наддаванетоъ ще стане на парче — една табличка.

Приблизителната стойностъ на предприемачево излиза на около 5670 л.

Залогъ за правоучастие въ търга се иска 5% и документи по чл. 11 — 14 отъ закона за общественитъ предприятия.

Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всеки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията на Постоянната Комисия.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

ВЪ МЪЖКАТА И ЖЕНСКА БАНИ

НА

МИХАЛЪ ФИЛИПОВЪ

сж. приспособени специални

ТОПЛИ МОРСКИ БАНИ.

На желающитъ да правятъ танива бани, по споразумѣние се опредѣля часътъ, когато ще могатъ да идватъ и когато въ присъственото на самия клиентъ банитъ се пълнятъ съ морска вода, която слѣдъ 10 минути ще бѣде готова за цѣлѣта.

Клиентитъ ще се ползватъ отъ удобства на банята ми, легла, кавчин и др. при чиста и бърза прислуга.

Желающитъ да се ползватъ отъ такива бани, се умоляватъ да се огнесатъ до управлението на банитъ.

Почит. граждани визити ще намѣрятъ най-голяма чистота и удобство, като това тѣ сж. констатирали и при ползуването имъ отъ обикновенитъ ми топли бани.

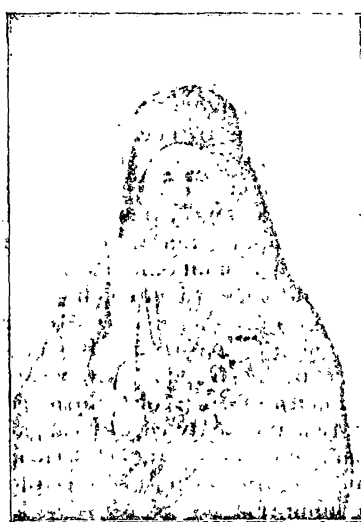
Продава се къща съ урегулирано мѣсто, отъ 210 кв. метри, съ лице 16 метра, на ул. „Когелъ“ № 9, до градския театръ.

Цѣна износена

Споразумѣние същия домъ.

Рекламирайте чрѣзъ „Свободенъ Гласъ“

† Екзархъ Йосифъ I.

Отъ Костуръ до Тулча и отъ Дебъръ до Чаталджа се разнесе печалната вѣсть за смъртта на нашия духовенъ пастиръ, за великия строителъ на българското обединение!

Български Екзархъ Йосифъ I бѣ отъ плеадата великани за нашето освобождение. Той бѣ посветилъ живота си намъ. Той живѣе като светия български Велики съдѣлата му, неопѣними сж заслугитъ му за националното събуждане на нашитъ брати въ Македония и Тракия, свето е дѣлото му, сѣто за цѣла България го оплаква.

Оплакваме го ние, българитъ въ свободна България, а дваждъ повече жалитъ за него ония наши брати, които по прони на жестока сѣдба и до днесъ още изпитватъ политически религиозенъ и мораленъ невъзможенъ гнетъ.

Въ продължение на 88 години той гради, твори, зида величината сграда на цѣлокупна България, 38 години той неуморно буди българина и въ най-затѣнитъ села на прогиплата вече турска империя въ борба съ безброй врагове — отъ една страна официалната турска власт, отъ друга фанаритъската подлостъ, отъ трета сръбска добръ платена пропаганда и отъ четвърта невѣжеското на една маса българска, която трѣбаше да се прѣвѣзита, да се прѣобрази, да се издигне, за да въприеме велико българскитъ национални идеали, да се бори за тѣхъ, да умири за тѣхъ.

И тъкмо когато трѣбаше да види тоя великанъ, народенъ освещени, реализирани идеалитъ, за които той работи безпрѣстанно — тъкмо когато трѣбаше да види своитъ насомни велики събрани въ единъ домъ, въ едно отечество, подъ единъ покривъ, покрива на Българинъ многострадална, радваща се на свобода, но вина на глупи епипове български дочика той да види цѣлата тая величина сграда рухнала. България се погромава —

българскитъ идеали покусени, Българинъ ограбена, унижена, оскърбена, българското име осквернено!

Колко много се сива сърцето на всеки българинъ отъ болки при спомена само за края на тая злочеста балканска война, а можемъ си прѣдстави какво е изпитвалъ Екзархъ слѣдъ погрома...

Каква тѣга, каква болка трѣба да е прѣживѣлъ човѣкътъ, който цѣлъ животъ бѣ отдалъ несебѣно на тона свето дѣло!

Тона го и приближи къмъ гроба

При все че той сподѣляше нашата скръбъ, нашата болка по покусени идеали, по тоя великъ умъ каза въ послѣдното си отъ 19 декември 1913 г. думи, които трѣба да се помнятъ отъ всеки българинъ, думи пророчески:

„Истина, възлюбени ми чада о Господѣ, ужасни и безпримѣрни сж бѣдитъ, които постигнаха благочестивия български народъ и отечеството на св. св. Кирилъ и Методий, отгдето излѣза първата искра на славянската творческа мисль и се туриха основитъ на славянска книжнина. Ала тия бѣди, колко голѣми и непоносими и да сж, не унижаватъ България и чистата спасителна истина, на която Провидѣнието я направи носителка. *Мъченишки вънекъ за правда, за любовь, за самоотвержение, за спасение на ближния оронъ не тѣя, който го носятъ, но ония, които го изпитватъ и славятъ на главата на мъченицитъ. Голъми не унизи Христа Спасителя, нито търновитъ вънекъ Го оронъ. Безъ Голъма и безъ търновитъ вънекъ нѣмаме спасение за човѣчнитъ и обнова за човѣчеството. Непознати сж тайнитъ на Вѣчния промыслъ. Кой знае, дали той не е отредилъ да дойде спасението на балканскитъ народи, тъжното братство, тъжната обнова и духовенъ подекъ отъ търновитъ вънекъ на България!*“

Каква въра въ идеала, каква дълбока въра въ правата българска кауза, която едновременно е и балканска кауза!

Той умрѣ, но каузата за която живѣе, идеалитъ, за постижението на които той работи ги освети съ своя животъ. Тѣ сж за насъ скръжителъ, които ние ще називатъ свето.

Голѣмо непцствие е неговата смъртъ за цѣлокупния български народъ — голѣма загуба за българщината и то въ тѣ критични минути, които прѣживѣваме, когато той можеше да ни бѣде много по полезенъ.

Поклонъ прѣдъ великия покойникъ, поклонъ прѣдъ великия патриотъ, който ни остави най-светия завѣтъ: да работимъ за тържеството на националнитъ ни идеали, да се не отчайваме ни минута, защото *търновитъ вънекъ оронъ не тѣя, който го носятъ, а който го платитъ и защото безъ търновитъ вънекъ нѣма спасение!*...

Миръ на праха му!

500-годишнината на Иванъ Хусъ.

Ако вече нѣма герои мѣченици въ истината, то поне има хора, които могат да почитатъ двигателя на културата. Петстотинъ години цѣли изминаха откакъ Великия човѣкъ на истината изгърбѣ на кладата. Простентъ гонителъ на папскитѣ индугенции и на самия папа, комуто неспирнавалъ никакъвъ авторитетъ, той бѣше осѣденъ на смъртъ чрѣзъ пагаряне. По единъ подълъ начинъ намаментъ да се яви и държи своитѣ проповѣди, като му е обѣщано пѣлнѣ неприкосновенностъ, той билъ хванатъ, даденъ подъ еждѣ, кждѣто енергично и съ несомнима логика е доказатъ ложитѣ сурани на официалната Христова вѣра, но това не му е помогнало, а напротивъ, окончателно е възбѣсило неговитѣ врагове, които веднага го осѣдили и изгорили върху единъ кушъ нарочно натрупани дърва, заедно съ съчиненията му.

Иванъ Хусъ е далъ начало на реформационното течение; той прѣвъ е възстаналъ противъ злоупотрѣбленията съ Христово учение и Неговото име. Въ тѣхъ врѣмена мнозина се явявали да се борятъ противъ подобни злоупотрѣблениа, макаръ прѣслѣждането да е било крайно жестоко. Слѣдъ това настана дълбоко вѣтхити дори до началото на XIX столѣтие, когато се яви Толстой. Но и трудовѣтъ на той великанъ не дадохъ плодъ. Съврѣмения несѣкрущимъ героизмъ прѣгвава всичко, което срѣдне на пхтя си, а да се добере до овитѣ цѣли. Човѣшкия идеализмъ е погребанъ и скоро нѣма да въкрѣсне. Ще се минатъ много години, ще изтече много и твърдъ много вода, че тогава идеализма ще заговори, но сега — не. Откривающитѣ се отъ въврѣмения прогресъ перспективи за всеобщно удовлетворение на плътъта, помрачаватъ духътъ и на свѣтски и на духовни сановници, които още отъ млада възраст — кой подъ маската на просвѣщеніето, кой подъ лускозлото расо на стоиченъ свещеникъ — грижливо си нареждатъ своя материаленъ животъ. Но както тѣзи порочни страни на лицемеритѣ, така и въобще всички пороци ще почнатъ да чезнатъ кагато всеобщната общественна еволюция наживѣе всички свои фази, а да настане царството на порядъка. Не петстотинъ години, а хиляда и двестотинъ и петнадесетъ години вече духътъ на правдата и любовта ярко освѣтлина разумътъ на човѣцитѣ, като ги кара да разбиратъ онепценната личностъ на Оня, който умрѣ за спасението на човѣческия родъ. И ний схващайки ролята на обществената еволюция, на която се подчинява всичко, сме пѣлно убѣдени въ тържественото на идеализма и всички свѣтци личности чакъ тогава ще се прѣдставятъ на щастливото бжжщо човѣчество въ своето пѣлно величие.

На пишуща машина само въ кантората на Василъ Георгиевъ, срѣщу пазара, се прѣписватъ и написватъ на износни цѣни бързо, чисто и правилно всѣка въвъ видъ работи, коли и потарияни книжа. Тайната запазена.

Гнило и смѣшно.

„Има много нѣща чурукъ въ България“... казва Хамлетъ.

ЧУЖДЕНЦИТѢ У НАСЪ.

Отъ балканската война най-важното не можеме да научимъ: какъ да се държимъ съ чужденцитѣ у насъ. Ние не сме славяни, поне тѣй казватъ „великитѣ“ сръбски умове, обаче сме откраднали отъ славянитѣ най-характерната имъ черта: гостоприемството.

Чужденецътъ у насъ не само е добръ дошълъ, но, ако щете, и прѣдобръ дошълъ. Най-големия хаплю отъ друга нация ние го япаме съ любопитството на занзибареца, или тунезеца и му даваме прѣднина, хранимъ го като намѣрено златно птиче, а то на края птичето излиза змииче.

Погледнете който щете кжтъ отъ България, а да потвърдите мисълъта ни.

Българинътъ въ всички околнѣ държавици, що ни обраха въ Букурещъ, мре като послѣдно псе, а поглежте въ България гърчолята напр. — живѣятъ използвайки простотията и меконпавостта ни. Родилъ се въ България, живѣе 40 години тукъ, натрупалъ милиони и български евикъ не знае, а унижение го смѣта да учи такъвъ варварски евикъ.

Само гърчолята ли? Всѣки чужденецъ въ България като че ли е задълженъ за неимовѣрното гостоприемство, което му се оказва, да ни направи по една алиа. Слѣдъ като се наиде на масата ни прѣдовоано, сучува чиниитѣ.

Трѣгва си чужденецътъ отъ България съ мисълъта, че въ България българинѣ нѣма.

Да. Кждѣ е българската държавна властъ, кждѣ е българската администрация, кждѣ еж българитѣ?

Врѣме е да заговоримъ въ България като господари.

Да бѣхъ законодатель, цѣхъ да създамъ слѣдното законоположение: въ седемдневенъ срокъ всѣки чужденецъ да знае български тѣй свободно и вѣрно граматически, както би могълъ да произнесе 77 пхти наредъ безгрѣшно скоропоговорката: Петръ плетѣ плете, по три пхти прѣплита и пр., а ежщо да произнася Ж и Ж и Ч отлѣчно и пише безгрѣшно Ж и Б въ думитѣ. Който не може това да изпѣли, да му се ударятъ само 100 дрѣновици и да се отпрати драговоано за патрията си и въпроса съ чужденцитѣ ще се разврѣши благополучно еднажъ за винаги.

Брабанцио.

Дневни новини.

Панахида за Екзарха. На 25 того, 9 1/2 часа сутринта, въ катедралната црква се отслужи панахида за блаженпопочиналия Екзархъ Йосифъ I. Тукъ свещеникъ М. Ханджиевъ, въ едно блѣскоаво слово, описъ дѣйността и заслугитѣ на великия црковенъ и народенъ труженикъ. На панахидата присѣстнуваха всички официални лица и множество народъ. Прѣзъ цѣлия денъ всички магазини бѣха затворени и окичени съ траурни знамена.

Стрѣлбата на ученическия легионъ въ Варна. На 24 того се изврѣши призовата стрѣлба на ученическия легионъ. Въ стрѣлбата се отличиха слѣднитѣ ученици, които получиха и заслужилитѣ награди: Петрушевъ Стоянъ — златенъ часовникъ, подаренъ отъ Цари; I награди: Генцовъ Генчо — фотографически апаратъ; Анковъ Борисъ — бинокълъ; II награди: Аршинковъ Иванъ — мастилица; Георгиевъ Петръ — мастилица; Спасовъ Никола — часовникъ; Теневъ Радославъ — часовникъ; Димовъ Атанасъ — часовникъ; Василевъ Василъ — ланецъ и др.

Панахида. На 20 того въ црквата „Св. Архангелъ Михаилъ“ се отслужи скромна панахида за убития прѣзъ 1913 год. при „Султанъ-тепе“ нашъ съгражданинъ Георги Антоновъ Карабатакъ.

Изложба. Отъ 24 до 28 юни включително се открива изложба на изработенитѣ отъ възпитаницитѣ при варненския държ. институтъ за глухонѣми прѣдмети по рѣчна работа, моделиране, рисуване и рѣзби. Института се помещава въ бившето машинно училище ул. Княжевска I уч. Входъ свободенъ.

Музикаленъ курсъ. Г-нъ Алекс. Кръстевъ, у-ль по музика, урежда *едномѣсеченъ курсъ* (10.VII до 10.VIII) по пѣние, въ който ще четѣ лекции по методика на пѣнието въ свръзка съ практическото прѣподаване и курсъ по история на музиката. Курсътъ има за цѣлъ да разпхри познанията на ученицитѣ по тоя прѣдметъ въ основнитѣ училища и прогимназитѣ.

Сназна. На 28 того, Недѣля, 10 1/4 часа сутринта, въ салона на Коста Райковъ ще държи сказка свещеникъ Димитръ Тодоровъ на тема: „Мирътъ на свѣта и мирътъ на Христа“. Входъ свободенъ за всички.

Изъ техническото отдѣление. Госпожа Е. Л. съ заявление вх. № 3287 отъ 13/VI 915 год. моли варшен. община, техн. отдѣление, да ѝ се даде прѣписъ отъ писмо № 605 отъ 21/II 915 год. съ което началникътъ инженеръ Ст. К. Саламуровъ ѝ заставилъ въ 5 и слово въ петъ дневенъ срокъ да си събори кжщата, за да си отвори изходъ къмъ улица „Витрасова“ пострѣдъ зима. Дѣйствително Е. Л. безъ всѣка съпротива, събори си кжщата, отвори си изходъ и работата се свърши.

Става ѝ нужда отъ единъ прѣписъ отъ ежщото писмо, за който цѣлъ Е. Л. съ горния вх. № моли да ѝ се даде, обаче, началникътъ слага слѣдната резолюция: „Да се запита юриста може ли се издаде искания прѣписъ.“ Подп. Ст. К. Саламуровъ, Варна, 17/VI 915 г.

Праца се заявило и при надписъ на юриста г. Янговски, който съ надсмѣшка къмъ началниковата резолюция дава си мнѣнието, че може. И така надписъ върху надписъ, резолюция върху резолюция, гербъ върху гербъ, такса и пр. цѣля единъ седмица е раскарвана тжжителката за да получи единъ прѣписъ отъ едно адресирано до нея писмо. Тая работичка много проста и дребничка на гледъ и въ дѣйствителностъ, доста много излага началниковитѣ способности.

Комитета на братството за издържане безплатнитѣ ученически трапезарии, изказва своята горѣща благодарностъ на всички Госпожи, Госпожици и Господа, които не си пожалиха врѣмето и труда, за да гарантиратъ голѣмия успѣхъ, който има граднското увеселение, а именпо: Г-жи В. Петровицъ, Патаманска; Габарова, Каракашева, Ванкова, Аршинкова, Ралчева, Г-ци М. Ангелова, Д. Атанасова, С. Барухъ, Ю. Барухъ, Ф. Бютеръ, Пав. Велчева, Ел. Василева, Ол. Василева, Груева, Н. Дамянова, З. Димитрова, А. Димитрова, Дѣчева, К. Ичкова, Н. Икономова, М. Иванова, Н. Бирова, Карастоянова, Караганова, Т. Костова, Н. Мутафова, Мирославова, К. Николова, Р. Нойкова, Ц. Пенчева, В. Попова, К. Петрова, Т. Попова, К. Попова, З. Петринова, С. Райтеръ, Л. Райкова, А. Ралчева, С. Радева, Е. Стателова, Ев. Тодорова, Н. Юрданова, Хр. Хаджиева, Ц. Чунчулова, Г-да Ал. Василевъ, Т. Каракашевъ, Бошковъ, Райтеръ, Поповъ, Петковъ, Юрковъ, В. Христовъ, А. Патамански, Ц. Петровицъ, Ал. Петровицъ, Т. Бойчевъ, Д-ръ Робевъ, Цанковъ, Г. Нейковъ, А. Тодоровъ, П. Пѣйчевъ, Г. Пашевъ, Евст. Вѣлчевъ, К. Шиваровъ, Сотировъ, В. Христовъ, Мешковъ, Арнаудовъ, Алексиевъ, П. Николовъ, П. Стояновъ, Н. Касаковъ, В. Нойковъ, Аврамовицъ, Петрановъ, Поручикъ Минковъ, поручикъ Малевъ, поручикъ Халачевъ, пор. Каракуневъ, поручикъ Константиновъ, пор. Кирчевъ, поручикъ Ивановъ, М. Вѣлковъ, Радела, Альовъ, лейтенантъ Тодоровъ Н., лейтенантъ Михайловъ, лейтенантъ Антоновъ, мичманъ Т. Тодоровъ, мичманъ С. Ивановъ, мичманъ Обрешковъ, мичманъ Г. Неновъ, мичманъ Славяновъ, капитанъ Алед. Ангеловъ, капитанъ Алек. Едревъ, Б. Живковъ, Келешевъ.

Блатата въ новия кварталъ на града, IV участъкъ, сж пѣлни съ умрѣли кучета, котки и разни нечистотии, вслѣствие на което около тѣхъ парува отвратителна воня.

Подканваме г. кмета и санитарнитѣ власти да взематъ мѣрки за прѣчистване и изушаване тия изгочици на блатести.

Понеме нѣмаме достатѣчни свѣдения по случката въ пансиона, то ще се произнесемъ слѣдъ като добиемъ такива.

Продаватъ се: Една кжща въ гр. Провадия, II уч. ул. „Училищна“, съ дворно мѣсто 300 кв. м. при сжсѣди: Станко Николовъ и Бр. Цонкови.

Една кжща въ гр. Варна, I уч. ул. „Училищна“, съ общо пространство 375 кв. м. при сжсѣди: Каба Парушъ, Панайотъ Фортуна и Георги Парусияди.

Споразумѣние редак. в. „Свободенъ Гласъ“.

Сладкарница Ив. Мариновъ съобщава на всички съдържатели на кафенета, градини и бириии, че по случай фабрикацията на голѣмо количество най-доброкачествени **фрунтови сиропи и сладна,** намиратъ се за проданъ на дребно въ сладкарницата, а на едро въ фабриката при най-износни цѣни.

Евтени дървени вжглица.

Българското Акион. Д-во „ДРУЖБА“ обявява за знание на варненскитѣ граждани, че въ склада му въ II уч. при банята на **Михаѣ Филиповъ** („Балжкѣ Пазаръ“), има складирани първокачествени **дървени вжглица,** цѣнитѣ на които намалява отъ 11 ст. кгр. на 7 ст. кгр. или 7 лева 100 кгр. Желаящитѣ да използватъ случая, нека си купятъ своевременно нужното имъ количество.

Отъ Дружество.

Продава се кжща съ 4 стаи, салонъ, двѣ кухни, мааза и пералня, находяща се на ул. „Кавалска“ № 19, близо до градската градина. Цѣлото дворно мѣсто заедно съ постройката заема 400 кв. метра.

За опоразумѣние до стопанина въ сжщия домъ

Купувамъ акции и облигации

отъ всички дружества и банки.

Справка редакцията на в. „Св. Гласъ“ за П. Д.